

Masmnsfen: Jeg vilde ønske, at den Tak, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønsløkke) allerede nu paa Forhaand har givet det høie Thing, fordi det hjælper ham denne Sag igjennem, ikke maa kunne blive afbenyttet. Jeg mener dermed, at jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive forkastet. Jeg har allerede ved 1ste Behandling udtalt mine Grunde, hvorfor jeg dengang vilde stemme imod Sagens Overgang til 2den Behandling, og de Grunde, hvorfor jeg idag vil stemme imod Lovforslagets Vedtagelse, ere de samme, jeg dengang ansøgte. Jeg mener nemlig, at Staten har ikke Interesse af at kjøbe disse Baner, og at heller ikke Beboerne derovre med Hensyn til Jernbaneførselen have Interesse af, at disse Baner kjøbes af Staten. Det er kun dem, der ville være af med Banerne for mulig at faae endel af de Penge tilbage, som de i sin Tid have givet for at faae Banerne frem, — det er kun dem, der have Interesse af, at Staten kjøber dem; men det er ingen Grund for os til at stemme for Lovforslaget. Løvrigt kan jeg henholde mig til, hvad der idag er udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), saavel som til de Grunde, jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling. Jeg vil altsaa stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse, og jeg vil anbefale det høie Thing at gjøre det Samme, saaledes at den Tak, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønsløkke) udtalte paa Forhaand, maa falde bort og ikke kunne blive afbenyttet.

Jagerslev: Denne Sag er jo navnlig ifjor bleven meget udsprølig drøftet her, og jeg tror derfor ikke, at der nu er Anledning til at komme stærkt ind paa den. Det er jo ogsaa kun meget let, at den idag er bleven berørt fra de forskjellige Sider. Hvad mit eget Standpunkt til Sagen angaar, er det almindelig bekjendt. Jeg kan derfor henholde mig til Alt, hvad jeg ved tidligere Leiligheder har havt Anledning til at udtale om Sagen, og skal kun overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjøre bestemt gjældende, at naar Medlemmer her i Salen have taget Initiativet i denne Sag, staa de noget anderledes, end man ofte staa, naar man som Medlem tager Initiativet. De have nemlig i dette Tilfælde — og det Samme gjælder forøvrigt om de to næste Sager paa Dagsordenen — indbragt et Lovforslag, der allerede har foreligget som Regjeringens Forslag. Da det ærede Medlem sidst spurgte den høitværdige Minister, om denne ogsaa vilde støtte ham, naar han indbragte Lovforslag, svarede Ministeren ham meget betegnende: Ja, naar det ærede Medlem indskrænker sig til at indbringe Lovforslag, som jeg tidligere har indbragt, men som jeg ikke har kunnet føre gjennem Folkethinget, saa skal det ærede Medlem faae min Støtte! Jeg gjør altsaa opmærksom paa, at det Initiativ,

man her har taget, støtter sig til tidligere Arbejder af Regjeringen, og at disse Ting have foreligget for flere Aar siden, og jeg kan ikke se, at der senere er vedtaget Noget, hvorved Forslagsstillerne maatte anse det for dem forbudt at komme med disse Forslag. Jeg mener derimod, at netop som Sagen blev tagen dengang, idet den blev udsat mere af Betimelighedshensyn end af principielle Grunde, har man havt al Anledning til at vente, at Sagen kunde passere Folkethinget, og det viser sig jo ogsaa, at det virkelig kan blive Tilfældet. Jeg tror saaledes ikke, at Forslagsstillerne have gjort et saadant Overgreb, som det ærede Medlem og Andre ville bestylde dem for. Jeg tror, at det er meget naturligt, naar et saadant Lovforslag alt har foreligget Thinget ifjor, at da Medlemmer af Thinget, naar de mene, at det kan gennemføres, komme frem dermed igjen. Jeg kan heller ikke se, at nogen Behævelse med Hensyn til Udgifterne med Jøse kan rettes til os Forslagsstillere; thi man har heller ikke tidligere anset det for utilstedeligt, af Hensyn til Udgiften, at denne Sag kom frem. Vi Forslagsstillere have, tror jeg, at kunne sige, ikke stillet os som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) stiller sig. Jeg tror ikke, at nogen af os har modsat sig Anlæg, som angik Nerne og Sjælland. Det ærede Medlem taler i Jernbanesager altid varmt for, hvad der kan udvikle Trafikken paa Sjælland og Nerne, og imod hvad der kan udvikle den i de andre Landsdele. Jeg tror ikke, at vi behøve at knytte de nye Anlæg, som ere foreslaaede af Regjeringen, til dem, der idag er Tale om; thi jeg antager, at de, der stemme for disse, ville være villige til at stemme ogsaa for de omhandlede Anlæg, uden at det er nødvendigt at tvinge dem dertil ved at knytte dem sammen. Det er idetmindste mit Standpunkt, og jeg skal vedblivende anbefale at vedtage det foreliggende Lovforslag. Og det vil jo ikke være noget Nyt, at Folkethinget vedtager det; det vil ikke være meget overraskende, at det igjen gjør det; thi det blev indbragt i forrige Samling henimod Slutningen af denne og vedtoges da endogsaa med temmeligt stort Flertal ved Navneopraab. Selv om nu Enkelte, der dengang stemte Ja, nu ville stemme Nei, kan det dog ogsaa være, at Enkelte, der dengang stemte Nei, nu ville stemme Ja, saa at stor Forskjel i Stemmeantallet kunne vi vel ikke vente. Det vil saaledes ikke være overraskende, om Folkethinget staa ved og indløser det Ord, som det gav for 4—5 Maanedere siden, og som ikke blev løst, fordi Folkethinget ikke fik Tid til at tage Folkethinget paa Ordet. At det derfor vil være høist naturligt, om Folkethinget nu stemmer paa samme Maade som for nogle faa Maanedere siden, tror jeg ikke, at der behøves nogen vidtløstig Undersøgelse til at godtgjøre.